

[Madsen-Mygdal.]

sen være rigtig. Men det interesserer os meget lidt; det er Afgørelsen, der interesserer os.... (*Statsministeren* [Stauning]: Mindretalsdiktatur!)... og det er den, der har Betydning, og den ønsker vi ikke lagt i en enkelt Mands Haand.

Den højtærede Statsminister afbryder og siger: Mindretalsdiktatur. Det er ejendommeligt, at naar vi foreslaar, at det er Flertallet, der skal give Tilslutning, saa siger de Herrer, at det er et Mindretalsdiktatur. (Afbrydelse). Ja, de Herrer maa forstaa, at Forholdet er det, at der skal være Flertal i Rigsdagen til at vedtage en Lov. (*Vilhelm Rasmussen*: Ikke til at regere). Ikke til at regere, det er fuldstændig rigtigt. Regeringen udgaar af Folketinget, men det er Regeringens Pligt, som jeg sagde, at skabe Samarbejde mellem begge Rigsdagens Ting, og hvis Regeringen ikke kan det, røgter den ikke sin Opgave rigtigt. Men det, de Herrer mener, naar de siger, at dette er Mindretalsdiktatur, er, at de vil skyde alt, hvad der hedder Opposition, til Side og vil have det Omraade, vi her taler om, unddraget Lovgivningsmagtens Paavirkning og alene henlagt til Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte i Formiddags, at det var jo Folketingets Flertal, der havde Afgørelsen, og han hævdede sig op til den dristige Udtalelse, at hvis ikke Handelsministeren vil handle rigtigt, naar han faar denne Bemyndigelse, saa afsætter vi ham, sagde det ærede Medlem. Mon ikke det ærede Medlem har vovet sig lidt længere ud, end han kan taale det her? Det er vist længe siden, at det ærede Medlem og hans Parti havde en saadan Stilling, at de kunde afsætte Ministre. Hvis det er den eneste Garanti, Erhvervslevet og Befolkningen har for, at der bliver handlet rigtigt, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kan afsætte den højtærede Handelsminister, er det en meget lille Garanti; den giver jeg ikke særdeles meget for. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at det ærede Medlem Hr. Nygaard kunde afsætte Handelsministeren, ja, saa turde jeg ikke benægte, at det maaske forholder sig saadan; men jeg lægger nu ikke saa afgørende Vægt paa, hvem af de to Herrer der har Indflydelsen, for det er nu min Opfattelse, at det, der er

vor Ulykke i Dag, er, at vi har i Forvejen alt for meget socialistisk Regereri og Fagforeningstvang her i Landet. Vi trænger ikke til at udvide det, vi trænger ikke til mere, og det er netop det, vi faar, i et Omfang, som vi ikke har kendt før, hvis et Lovforslag som det foreliggende bliver gennemført.

Jeg skal i øvrigt ikke følge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i hans videre Udvikling og navnlig i hans Toldbetragtninger. Jeg ved ikke, om det er Meningen at tale om alt muligt; jeg vil imidlertid søge at holde mig til Lovforslaget, jeg gaar ud fra, at vi senere faar Lejlighed til at tale ud om de almindelige politiske og økonomiske Tilstande her i Landet.

Men naar det ærede Medlem nu taler om, at man gennem disse Toldbestemmelser og Importreguleringer kan forøge Beskæftigelsen, maa jeg for mit Vedkommende erklære mig afgjort uenig med det ærede Medlem. I denne Forbindelse vil jeg beklage, at den Udtalelse, der er fremsat fra Valutakontoret om Reguleringens hidtidige Ævne til at forøge Beskæftigelsen, trods vort Ønske ikke er medtaget i Betænkningen. Den vilde have haft sin Interesse, fordi der i den meget ædrueligt er gjort op, at vel kan man afskære Importen af visse Forbrugsvarer og skaffe forøget Produktion, men hvad der er tabt af Beskæftigelse her i Landet i Tusindvis af Handelsvirksomheder og Produktionsvirksomheder, ved Havnearbejde og Transportvæsen, bliver et saa stort Minus, at det er et Spørgsmaal, om der overhovedet er skabt Beskæftigelse. Og jeg vil tilføje, at den Beskæftigelse, man skaber paa den Maade, bliver af rent forbigaaende Art.

Det ærede Medlem tager fejl, naar han hævder, at vi kan øge Købeevnen ved at lukke af for Udlandet. Nej, det, der bestemmer Købeevnen, er noget faktisk, noget reelt, og det er den for os uhyggelige Realitet, at den danske Nations Indtjeningsevne udefra i Løbet af 3 Aar er formindsket med 700—800 Mill. Kr., og den Kendsgerning kan ikke ændres ved, at man lukker af for al Import. Det er en Kendsgerning, at Købeevnen er forringet, og vil man have Beskæftigelsen i Gang her i Landet, er der kun een Vej at gaa, nemlig at man faar Produktionsomkostningerne